

ΜΑΙΟΣ.

Η. Π. (ἔχει ήμέρας 31. Ὁ ἥλιος εἶναι εἰς τοὺς Διδύμους).

13 1 Παρ. Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου.

‘Ο μέγας οὗτος Προφήτης ἦν υἱὸς Χελκίου, ἐκ φυλῆς Ἱερατικῆς, ἐκ πόλεως Ἀναθώθ, ἐπὶ τῶν βασιλέων Ἰωσίου, Ἰωακείμ καὶ Σεδεκίου· προφητεύσας 40 ἔτη, ἐλιθοβολήθη ὑπὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐν Τάφναις τῆς Αἴγυπτου, μὴ ἀνεχομένων νὰ ἀκούωσι τοὺς κατ’ αὐτῶν δικαίους ἐλέγχους αὐτοῦ.

14 2 Σαβ. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου.

15 3 Κυρ. †Τοῦ Παραλύτου. Τιμοθέου καὶ Μαύρας τῶν μαρτύρων.

16 4 Δευτ. Πελαγίας μάρτυρος.

17 5 Τρίτ. Εἰρήνης μάρτυρος.

18 6 Τετ. Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, καὶ Ἰὼβ τοῦ Πολυάθλου.

19 7 Πέμ. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ· καὶ Ἀκακίου καὶ Κοδράτου τῶν μαρτύρων.

20 8 Παρ. †Ιωάννου τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελεστοῦ, καὶ Ἀρσενίου τοῦ μεγάλου.

21 9 Σάβ. †Ησαΐου τοῦ Προφήτου καὶ Χριστοφόρου μάρτυρος.

‘Ο μὲν ἐν Προφήταις μέγιστος καὶ μεγαλοφωνότατος Ἡσαΐας ἦν υἱὸς Ἀμώς· προεφήτευσεν ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς Ἰουδαίας Ὁζίου, Ἰωάθαμ, Ἄχαζ καὶ Ἐζεκίου· ἐπριονίσθη ὑπὸ τοῦ ἀσεβοῦς βασιλέως Μανασσῆ, διότι ἡλεγχε τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς παρανομίας αὐτοῦ, καὶ οὕτως ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς. — ὁ δὲ μάρτυς Χριστοφόρος ἦθλησεν ἐπὶ Δεκίου ἐν ἔτει 250.

22 10 Κυρ. †Τῆς Σαμαρείτειδος. Σίμωνος τοῦ Ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ.

23 11 Δευτ. Τὰ ἔγκαίνια Κωνσταντινουπόλεως. Μωκίου Ἱερομάρτυρος.

24 12 Τρίτ. Ἐπιφανίου ἐπεσκόπου Κύπρου καὶ Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

‘Ο μὲν Ἐπιφάνιος ἐγεννήθη ἐκ γονέων γεωργῶν ἐν Βησανδούκῃ, μικρῷ κώμῃ τῆς Παλαιστίνης, ὑπὸ μοναχοῖς δὲ ἀριστοῖς παιδευθεὶς, ἐπισημότατος ἐν τῇ μοναστικῇ φιλοσοφίᾳ γέγονε παρά τε Παλαιστινοῖς καὶ Αἴγυπτοις· ἐν ἔτει 367 ἔχειροτονήθη ἐπίσκοπος τῆς ἐν Κύπρῳ Σαλαμῖνος· ζήσας δὲ ἔτη 105 ἐτελεύτησεν ἐν ἔτει 403. — Ὁ δὲ Γερμανὸς τὴν Κωνσταντινούπολίτης, υἱὸς Ἰουστινιανοῦ τοῦ Πατρικίου· πρῶτον μὲν χειροτογεῖται τῆς ἐν Κυζίκῳ Ἐκκλησίας ἐπίσκοπος, ἕπειτα δὲ ἀπὸ τῆς Κυζίκου πρὸς τὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀρχιεπισκοπὴν μετατίθεται ἐν ἔτει 715· ἐν ἔτει 730 ἔξωσθη ὑπὸ τοῦ δυσσεβοῦς Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, καὶ ἐτελεύτησεν ἐν ἔτει 740.

25 13 Τετ. Γλυκερίας μάρτυρος.

26 14 Πέμ. Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ.

27 15 Παρ. Παχωμίου τοῦ μεγάλου, καὶ Ἀχιλλίου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης.

‘Ο μὲν Παχωμίος ἐγεννήθη ἐν Αἴγυπτῳ· ἐγένετο Κοινοβιάρχης πολλῶν μοναχῶν καὶ ἐτελεύτησεν ἐν ἔτει 348. —

‘Ο δὲ Ἀχιλλίος ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν ἐν ἔτει 325 συγκροτηθεῖσαν Α΄ οἰκουμενικὴν Σύνοδον.

Ν. Π.

- 28 16 Σάβ. Θεοδώρου τοῦ ἡγιασμένου.
 29 17 Κυρ. †Τοῦ Τυφλοῦ. Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας.
 Περὶ τούτων λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος (Ρωμ. 15'. 7). Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς μους καὶ συναιχμαλώτους μου, οἵτινες εἰσὶν ἐπίσημοι ἐν τοῖς Ἀποστόλοις, οἱ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγόνασιν ἐν Χριστῷ.
 30 18 Δευτ. Ηέτρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων.
 19 Τρίτ. Πατρικίου ἐπισκόπου Προύσης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων.

Ιουνίος.

- 1 20 Τετ. Θαλλελαίου μάρτυρος.
 2 21 Πέμ. Τῆς Ἀναλήψεως. Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης, Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων.
 • Ο μέγας οὗτος βασιλεὺς Κωνσταντίνος, υἱὸς Κωνσταντίνου τοῦ Χλωροῦ καὶ τῆς μακαρίας Ἐλένης, ἐγεννήθη ἐν ἔτει 272. Ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος χριστιανὸς βασιλεὺς· συνήθροισεν ἐν ἔτει 325 τὴν Α' οἰκουμενικὴν Σύνοδον ἐν Νικαίᾳ· κατέστησεν ἔδραν τοῦ Ρωμαϊκοῦ βασιλείου τὴν Κωνσταντινούπολιν, τῆς τὰ θεμέλια κατέβαλεν ἐν ἔτει 328· βασιλεύσας δὲ ἔτη 31, ἐτελεύτησεν ἐν ἔτει 337.
 3 22 Παρ. Βασιλίσκου μάρτυρος.
 4 23 Σάβ. Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συννάδων.
 Ο Μιχαὴλ ἦκμαζεν ἐπὶ τοῦ ἀσεβοῦς βασιλέως Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου, παρ' οὗ καὶ ἔξωρίσθη· διότι παρουσιασθεὶς ἦλεγξεν αὐτὸν διὰ τὴν κατὰ τῶν ἄγίων εἰκόνων λύσσαν του.
 5 24 Κυρ. †Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει. Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἄγίων 318 θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α' οἰκουμενικῆς Συνόδου.
 6 25 Δευτ. Ἡ τρίτη εὑρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς Τοῦ Προδρόμου.
 7 26 Τρίτ. Κάρπου τοῦ Ἀποστόλου.
 8 27 Τετ. Ἐλλαδίου μάρτυρος.
 9 28 Πέμ. Εὐτυχοῦς ἐπισκόπου Μελιτηνῆς.
 10 29 Παρ. Θεοδοσίας μάρτυρος.
 11 30 Σάβ. Ἰσαακίου ἡγούμενου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων.
 12 31 Κυρ. †Τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐρμείου μάρτυρος.
 Ο Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ ἐν ἡμέραις τεσσαράκοντα τοῖς Ἀποστόλοις διπτανόμενος, παρήγγειλεν αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἀναλήψεως ἀπὸ Ιεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλ' ἔκει τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος παρουσίαν ἐκδέχεσθαι. Τῇ δὲ πεντηκοστῇ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν Ἀνάστασιν κατέβη οὐρανόθεν τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον καὶ ἐκάθησεν ἐφ' ἓνα ἐκαστον τῶν Ἀποστόλων ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν. Καὶ ἐπλήσθησαν ἀπαντες Πνεύματος ἄγιου, καὶ ἦρξαντο λαλεῖν ἐτέραις ξέναις γλώσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα αὐτοῖς ἔχορήγει (πρᾶξ. β').